

Brusel 9. března 2018
(OR. en)

6804/18

Interinstitucionální spis:
2017/0138 (CNS)

FISC 103
ECOFIN 206

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Předmět:	Povinná automatická výměna informací v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat • <i>politická dohoda</i>

I. ÚVOD

1. Komise předložila výše uvedený legislativní návrh¹ dne 21. června 2017. Hlavním účelem této iniciativy je posílit daňovou transparentnost a bojovat proti agresivnímu daňovému plánování začleněním nových ustanovení do stávající směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní² (dále jen „směrnice o správní spolupráci“), což by od členských států vyžadovalo:
 - stanovit pravidla pro povinné poskytování informací příslušným vnitrostátním orgánům o potenciálně agresivních plánovaných daňových schématech s přeshraničním prvkem (dále jen „uspořádání“) ze strany „zprostředkovatelů“ (např. daňových poradců či jiných subjektů, které jsou obvykle zapojeny do navrhování, nabízení na trhu, organizování nebo řízení realizace takovýchto „uspořádání“); a

¹ Dokumenty 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD2, ADD 3.

² Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1, ve znění pozdějších předpisů.

- zabezpečit, aby si vnitrostátní daňové orgány automaticky vyměňovaly tyto informace s daňovými orgány jiných členských států využitím mechanismu stanoveného ve směrnici o správní spolupráci.
2. Problémům, jimiž se tento legislativní návrh zabývá, je v EU i v širším mezinárodním měřítku věnována velká pozornost. Rada Evropské unie ve svých závěrech ze dne 25. května 2016 o vnější strategii pro efektivní zdanění a opatřeních proti zneužívání daňových úmluv vyzvala Evropskou komisi, aby „*zvažila legislativní iniciativy v oblasti pravidel pro povinné zveřejňování informací, jež by vycházely z opatření č. 12 akčního plánu OECD v oblasti eroze základu daně a přesouvání zisku¹, s cílem zavést účinnější demotivační prvky pro zprostředkovatele, kteří napomáhají využívání struktur pro daňové úniky nebo vyhýbání se daňovým povinnostem*“.²
 3. Návrh Komise obecně reflektuje prvky akční oblasti č. 12 proti BEPS a v OECD pokračuje práce na modelových pravidlech povinného poskytování informací vztahujících se na mechanismy vyhýbání se daňovým povinnostem. V této souvislosti, jakož i s ohledem na nadcházející zasedání ministrů financí a guvernérů centrálních bank G20 ve dnech 17.–20. března 2018 v Buenos Aires je důležité připomenout, že Evropská rada na svém březnovém zasedání v roce 2013 uvedla, že „je třeba úzké spolupráce s OECD a skupinou G20 pro rozvoj mezinárodně dohodnutých norem k předcházení narušování základu a přesouvání zisku“.³ V této souvislosti by politická dohoda Rady o tomto návrhu představovala významný posun.
 4. Jednou z priorit, které zasedání Evropské rady v červnu 2014 stanovilo pro Unii na dalších pět let, je „zaručit spravedlnost: bojem proti daňovým únikům a podvodům tak, aby všichni přispívali spravedlivým dílem“.⁴ V prosinci roku 2014 dále Evropská rada konstatovala, že „na celosvětové úrovni i na úrovni EU je naléhavě nutné pokročit v úsilí v boji proti vyhýbání se daňovým povinnostem a agresivnímu daňovému plánování“.⁵ Na svém červnovém zasedání v roce 2016 Evropská rada uvedla, že „boj proti daňovým podvodům, únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, jakož i boj proti praní peněz zůstávají prioritou jak

¹ Akční plán OECD v oblasti eroze základu daně a přesouvání zisku (BEPS) potvrdili roku 2015 ministři financí a hlavy států skupiny G20 a v prosinci 2015 jej přivítala Rada ECOFIN v „Závěrech Rady o erozi základu daně a přesouvání zisku (BEPS) v kontextu EU“ (dokument 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, bod 6).

² Dokument 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, bod 12.

³ Dokument EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, bod 6.

⁴ Dokumenty EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, bod 2.

⁵ Dokument EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, bod 3.

v rámci EU, tak i na mezinárodní úrovni“¹, s konkrétním odkazem na dvě nedávné změny směrnice o správní spolupráci².

5. Evropský hospodářský a sociální výbor vydal své stanovisko ohledně tohoto legislativního návrhu dne 18. ledna 2018³, stanovisko Evropského parlamentu bylo vydáno dne 1. března 2018.⁴

II. SOUČASNÝ STAV

6. Bulharské předsednictví označilo práci na tomto návrhu za prioritu a staví přitom na značném pokroku, jež dosáhlo estonské předsednictví v Pracovní skupině pro daňové otázky (WPTQ) a v Pracovní skupině na vysoké úrovni pro daňové otázky (HLWP). Bulharské předsednictví se ve svém plánu pro oblast daňové politiky zavázalo usilovat o brzké dosažení dohody v této záležitosti.⁵ V roce 2018 se konala čtyři zasedání Pracovní skupiny pro daňové otázky (9. a 26. ledna a 8. a 26. února). Návrh byl rovněž projednáván na zasedání Pracovní skupiny na vysoké úrovni pro daňové otázky dne 28. února 2018 a na zasedání Výboru stálých zástupců (části II) dne 7. března 2018.
7. Všechny delegace se shodují na zásadě, že poskytování informací o potenciálně agresivních plánovaných daňových uspořádáních s přeshraničním rozměrem může účinným způsobem přispět k prostředí se spravedlivým zdaněním na vnitřním trhu, a na tom, aby daňové orgány sdílely poskytnuté informace s partnerskými orgány v jiných členských státech.
8. Na zasedání Výboru stálých zástupců (části II) dne 7. března 2018 byla většina delegací s to podpořit kompromisní znění vypracované předsednictvím, jež bylo na uvedeném zasedání předloženo. Některé členské státy nicméně stále mají výhrady k „charakteristickému znaku C.1“ (viz část III této poznámky) a jedna delegace má výhradu ke znění „charakteristického znaku E.3“.

¹ Dokument EUCO 26/16 CO EUR 5 CONCL 3, bod 17.

² Rozšíření působnosti směrnice o správní spolupráci na automatickou výměnu informací o daňových rozhodnutích a předběžných posouzeních převodních cen (v roce 2015) a o zprávách podle jednotlivých zemí od velkých nadnárodních skupin podniků (v roce 2016).

³ Dokument 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

⁴ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

⁵ Dokument 5668/18 FISC 37, bod 9.

9. Předsednictví proto s ohledem na zasedání Rady ECOFIN a s cílem vyřešit zbývající připomínky všech delegací předkládá aktualizované kompromisní znění, uvedené v příloze I této poznámky. Předsednictví rovněž navrhuje, aby se znění směrnice doplnilo prohlášením Rady (uvedeným v příloze II této poznámky), které by se vložilo do zápisu z jednání Rady při přijetí této směrnice.
10. Předsednictví věří, že klíčová otázka uvedená v části III této poznámky (týkající se „charakteristického znaku C.1“) se vyřeší, že všechny delegace budou s to akceptovat znění „charakteristického znaku E.3“ a že bude možné na zasedání Rady ECOFIN v březnu 2018 dosáhnout politické dohody o kompromisním znění.

III. KLÍČOVÁ OTÁZKA – „*Charakteristický znak C.1*“ týkající se uspořádání, která se mají oznamovat

11. Jeden z tzv. „charakteristických znaků“ (popisů „uspořádání“, která se mají oznamovat) se týká odpočitatelných přeshraničních plateb se specifickými prvky (viz příloha IV preambule a oddíl C bod 1 kompromisního znění návrhu směrnice předloženého předsednictvím).
12. Na zasedání Výboru stálých zástupců (části II) dne 7. března 2018 se v zásadě probírala tato témata vznesená v souvislosti s „charakteristickým znakem C.1“:
 - a) příloha IV, část C.1 písm. b) bod i): některé delegace nebyly s to akceptovat jeden z prvků uspořádání spadajících pod „charakteristický znak C.1“, a sice že jurisdikce příjemce těchto plateb neukládá žádnou daň z příjmů právnických osob, nebo takovou daň ukládá s nulovou sazbou. Tyto delegace uvedly, že takový požadavek by měl za následek neúměrnou administrativní zátěž s ohledem na cíle sledované změnou směrnice, pokud nebyla omezena jeho oblast působnosti. Většina delegací však zastávala názor, že pro mechanismy vyhýbání se daňovým povinnostem je absence daně z příjmů právnických osob či jejich zdanění nulovou sazbou atraktivním prvkem a „charakteristický znak C.1“ by tyto případy určitě měl zahrnovat;

- b) příloha IV, část C.1 písm. b) bod ii): řada delegací nebyla ze stejného důvodu, jak je uvedeno výše, s to podpořit, aby „charakteristický znak C.1“ pokrýval uspořádání zahrnující jurisdikce, které ukládají daň z příjmů právnických osob se zákonnou sazbou nižší než 35 % průměrné zákonné sazby daně z příjmů právnických osob v EU. V této souvislosti mnohé delegace připomněly svou zásadní námitku ohledně odkazu na zákonnou sazbu daně z příjmů právnických osob jakožto ukazatele potenciálního rizika agresivního daňového plánování. Na druhé straně trvala řada delegací na tom, že by tento prvek měl zůstat v oblasti působnosti „charakteristického znaku C.1“ (část C.1 písm. b) bod ii));
- c) příloha IV, část C.1 písm. c): jedna delegace požádala, aby byly z působnosti tohoto písmene vyňaty platby, při nichž se využívá „částečného osvobození od daně“;
- d) příloha IV, část C.1 písm. d): některé delegace zastávaly stanovisko, že v zájmu snížení administrativní zátěže a soustředění pozornosti na uspořádání, která představují nejvyšší riziko, by se oblast působnosti měla omezit jen na „škodlivé preferenční daňové režimy“. Některé další delegace žádaly, aby byla oblast působnosti tohoto písmene a celého charakteristického znaku C.1 zachována co nejširší.

13. Je důležité podotknout, že významným stavebním prvkem pro „charakteristický znak C.1“ zůstává působnost „testu hlavního přínosu“, jak je popsána v preambuli přílohy IV návrhu pozměňující směrnice.¹ Je tudíž třeba najít správnou rovnováhu při rozhodování o tom, které typy uspořádání popsané v „charakteristickém znaku C.1“ by nakonec měly „testu hlavního přínosu“ podléhat. Některé delegace byly toho názoru, že kdyby uspořádání v rámci „charakteristického znaku C.1“ „testu hlavního přínosu“ nepodléhala, získávaly by příslušné orgány příliš mnoho informací, které by bylo příliš obtížné zpracovávat a příliš obtížné by se i zjišťovaly případy vyhýbání se daňovým povinnostem. Mnohé delegace naproti tomu uvedly, že je užitečné zachovat působnost „charakteristického znaku C.1“ co nejširší, aniž by se „test hlavního přínosu“ uplatňoval, aby si tak příslušné orgány automaticky vyměňovaly veškeré informace.

¹ „Test hlavního přínosu“ je v zásadě splněn a dané uspořádání je třeba oznámit, je-li hlavním nebo jedním z hlavních přínosů, jež by určitá osoba očekávala od uspořádání, které se má oznamovat, spadajícího pod „charakteristický znak C.1“, získání daňové výhody.

14. Se zřetelem k březnovému zasedání Rady ECOFIN předsednictví věří, že by následující kompromisní znění „charakteristického znaku C.1“ uvedené v příloze I této poznámky mohlo být přijatelné pro všechny delegace. Spočívalo by v těchto změnách:
- charakteristický znak C.1 by zahrnoval písm. b) bod i) (0% nebo neexistující daň z příjmů právnických osob), přičemž působnost tohoto bodu by byla rovněž rozšířena na případy, kdy by sazba daně z příjmů právnických osob byla „téměř nulová“;
 - písm. b) bod ii) (daň z příjmů právnických osob se zákonnou sazbou nižší než 35 % průměrné zákonné sazby daně z příjmů právnických osob v Unii) by byl vypuštěn, neboť většina příslušných uspořádání by fakticky byla pokryta zbývajících částí „charakteristického znaku C.1“;
 - působnost písmene c) by zahrnovala pouze platby využívající úplného osvobození od daně;
 - působnost písm. d) by nadále zahrnovala všechny preferenční daňové režimy a podléhala by „testu hlavního přínosu“;
 - uspořádání, na něž se vztahují výše uvedená ustanovení (písm. b) bod i); písmena c) a d)), by podléhala „testu hlavního přínosu“.

IV. DALŠÍ POSTUP

15. Na tomto základě předsednictví věří, že by znění uvedené v příloze I této poznámky spolu s návrhem prohlášení Rady v příloze II mohly být přijatelné pro všechny delegace a vytvořit podmínky pro dosažení politické dohody na zasedání Rady ECOFIN.
16. Rada se proto vyzývá, aby:
 - na základě kompromisního znění předsednictví, uvedeného v příloze I této poznámky, dosáhla politické dohody ohledně návrhu této směrnice za účelem jejího přijetí po revizi právníky-lingvisty; a
 - při přijetí směrnice požádala o vložení prohlášení Rady, uvedeného v příloze II k této poznámce, do zápisu z jednání.

**NÁVRH
SMĚRNICE RADY,**

**kteřou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací
v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 113 a 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

- (1) Aby se vyhovělo novým iniciativám v oblasti transparentnosti daní na úrovni Unie, směrnice Rady 2011/16/EU¹ byla v průběhu uplynulých let několikrát změněna. V této souvislosti směrnice Rady (EU) 2014/107² zavedla společný standard pro oznamování (CRS) informací o finančních účtech v rámci Unie. Standard, jenž byl zpracován v rámci OECD, stanoví automatickou výměnu informací o finančních účtech, které mají daňoví nerezidenti, a vytváří rámec pro tuto výměnu na celém světě. Směrnice 2011/16/EU byla změněna směrnicí Rady (EU) 2015/2376³, která stanoví automatickou výměnu informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem, a směrnicí Rady (EU) 2016/881⁴, která stanoví povinnou automatickou výměnu informací mezi daňovými orgány týkající se zpráv podle jednotlivých zemí podávaných nadnárodními podniky. S ohledem na to, jak by daňové orgány mohly použít informace proti praní peněz, byla ve směrnici Rady (EU) 2016/2258⁵ členským státům uložena povinnost poskytnout daňovým orgánům přístup k postupům náležité péče a kontroly zákazníka, které uplatňují finanční instituce podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849⁶. I když byla směrnice 2011/16/EU několikrát změněna s cílem navýšit prostředky, které mohou daňové orgány použít na opatření v souvislosti s agresivním daňovým plánováním, ještě stále je zapotřebí posílit některé konkrétní aspekty transparentnosti stávajícího daňového rámce.

¹ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

² Směrnice Rady 2014/107/EU ze dne 9. prosince 2014, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 359, 16.2.2014, s. 1).

³ Směrnice Rady (EU) 2015/2376 ze dne 8. prosince 2015, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁴ Směrnice Rady (EU) 2016/881 ze dne 25. května 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 146, 3.6.2016, s. 8).

⁵ Směrnice Rady (EU) 2016/2258 ze dne 6. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o přístup daňových orgánů k informacím pro boj proti praní peněz (Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 1).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (2) Pro členské státy je čím dál tím těžší chránit své vnitrostátní základy daně před erozí, jelikož struktury daňového plánování procházejí vývojem, jsou mimořádně propracované a často těží ze zvýšené mobility kapitálu i osob v rámci vnitřního trhu. Tyto struktury sestávají obvykle z uspořádání, která zasahují do různých jurisdikcí a přesouvají zdanitelné zisky do příznivějších daňových režimů, nebo mají za účinek snížení celkové daňové povinnosti daňového poplatníka. V důsledku toho členské státy často pocítují značné snížení svých daňových výnosů, což jim brání v uplatňování daňových politik příznivých pro růst. Proto je důležité, aby daňové orgány členských států dostávaly komplexní a důležité informace o potenciálně agresivních daňových uspořádáních. Tyto informace by daňovým orgánům umožnily pohotově zasáhnout proti škodlivým daňovým praktikám a odstranit mezery uzákoněním právních předpisů nebo provedením odpovídajících hodnocení rizika a vykonáváním daňových auditů. Pokud by daňové orgány nezasáhly proti schématu, o němž byly informovány, nemělo by to nicméně znamenat jejich legalizaci.
- (3) Vzhledem k tomu, že většina potenciálně agresivních plánovaných daňových uspořádání zasahuje do více než jedné jurisdikce, poskytování informací o nich by přineslo další pozitivní výsledky, pokud by se tyto informace vyměňovaly také mezi členskými státy. Zejména automatická výměna informací mezi daňovými orgány je důležitá, aby se těmto orgánům poskytly potřebné informace s cílem umožnit jim přijmout opatření, když zaznamenají agresivní daňové praktiky.

- (4) S vědomím toho, jak by transparentní rámec pro rozvoj podnikatelské činnosti mohl přispět k tomu, aby se zakročilo proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům na vnitřním trhu, byla Komise vyzvána, aby předložila iniciativy ohledně povinného poskytování informací o potenciálně agresivních plánovaných daňových uspořádáních v souladu s akční oblastí OECD č. 12 v oblasti eroze základu daně a přesouvání zisku (BEPS). V této souvislosti Evropský parlament požadoval přísnější opatření proti zprostředkovatelům, kteří napomáhají uspořádáním, jež mohou vést k vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům. Je rovněž důležité uvést, že v „Prohlášení o boji proti daňovým trestným činům a jiným nezákonným finančním tokům přijatém skupinou G7 na Bari“ ze dne 13. května 2017 byla OECD požádána, aby zahájila jednání o možných způsobech, jak řešit problematiku uspořádání navržených k obcházení poskytování informací v rámci společného standardu pro oznamování (CRS) nebo zaměřených na to, aby skutečným majitelům poskytovala úkryt pro jejich finance prostřednictvím netransparentních struktur, a aby současně také zvažila modelová pravidla povinného poskytování informací inspirovaná přístupem k mechanismům vyhýbání se daňovým povinnostem navrženým ve zprávě týkající se akční oblasti č. 2 proti BEPS.
- (5) Je třeba připomenout, jak někteří finanční zprostředkovatelé a jiní poskytovatelé daňového poradenství zřejmě aktivně pomáhali svým klientům v zatajování offshorových finančních prostředků. Kromě toho, i když společný standard pro oznamování zavedený směrnicí Rady (EU) 2014/107¹ představuje významný krok vpřed ve vytváření transparentního daňového rámce v Unii, přinejmenším z hlediska informací o finančních účtech, může být ještě zdokonalen.

¹ Směrnice Rady 2014/107/EU ze dne 9. prosince 2014, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 359, 16.2.2014, s. 1).

- (6) Poskytování informací o potenciálně agresivních plánovaných daňových uspořádáních s přeshraničním rozměrem může účinně podpořit úsilí zaměřené na vytvoření prostředí spravedlivého zdaňování na vnitřním trhu. V tomto ohledu by povinnost zprostředkovatelů informovat daňové orgány o určitých přeshraničních uspořádáních, která by mohla být potenciálně využita pro účely agresivního daňového plánování, představovala krok správným směrem. Za účelem vypracování komplexnější politiky by bylo rovněž namístě, aby si daňové orgány, jako druhý krok po poskytnutí informací, vyměňovaly informace se svými protějšky v jiných členských státech. Taková rozhodnutí by také zvýšila efektivnost společného standardu pro oznamování. Kromě toho by bylo důležité poskytnout Komisi přístup k dostatečnému množství informací, aby mohla sledovat náležité fungování této směrnice. Takový přístup Komise k informacím nezavazuje členské státy povinnosti oznamovat jakoukoli státní podporu Komisi.
- (7) Uznává se, že poskytování informací o potenciálně agresivních plánovaných přeshraničních daňových uspořádáních by skýtalo větší šanci dosáhnout předpokládaného odrazujícího účinku, pokud by se příslušné informace dostaly k daňovým orgánům včas, jinými slovy dříve, než se oznámená uspořádání skutečně realizují. Aby se pomohlo správním orgánům členských států, následná automatická výměna informací o těchto uspořádáních by se mohla provádět každé čtvrtletí.
- (8) V zájmu zajištění náležitého fungování vnitřního trhu a zabránění mezerám v navrhovaném rámci pravidel by měla být oznamovací povinnost uložena všem subjektům, které jsou obvykle zapojeny do navrhování, uvádění na trh, organizování nebo řízení realizace přeshraniční transakce nebo série transakcí, které se mají oznamovat, a také těm, kteří poskytují pomoc nebo poradenství. Neměla by se přehlížet ani skutečnost, že v některých případech by oznamovací povinnost nebyla vymahatelná ve vztahu ke zprostředkovateli z důvodu zákonné profesní výsady nebo proto, že zprostředkovatel neexistuje, jelikož daňový poplatník například navrhuje a realizuje určité schéma vnitropodnikově. Bylo by tudíž zásadní, aby za takových okolností daňové orgány neztratily možnost získávat informace o daňových uspořádáních, která potenciálně souvisí s agresivním daňovým plánováním. Oznamovací povinnost by proto bylo nezbytné přesunout na daňového poplatníka, který má v těchto případech z uvedeného uspořádání přínos.

- (9) Agresivní plánovaná daňová uspořádání se v průběhu let vyvíjela, jsou čím dál tím složitější a podléhají neustálým změnám a úpravám v reakci na obranná protipatření daňových orgánů. Uváží-li se tato skutečnost, pak by spíše než vymezit pojem agresivního daňového plánování bylo účinnější usilovat o podchycení potenciálně agresivních daňových uspořádání sestavením seznamu rysů a prvků transakcí, které jasně naznačují, že dochází k vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužívání daňového systému. Tyto náznaky by pak byly označovány jako „charakteristické znaky“.
- (10) Vzhledem k tomu, že hlavním cílem těchto právních předpisů by mělo být zajištění řádného fungování vnitřního trhu, bylo by důležité, aby se na úrovni Unie neregulovalo to, co překračuje rámec nezbytný pro dosažení těchto cílů. Právě proto je třeba, aby se jakákoli společná pravidla omezovala na poskytování informací o přeshraničních situacích, tedy situacích buď ve více než jednom členském státě, nebo v některém členském státě a třetí zemi. Za těchto okolností lze z důvodu potenciálního vlivu na fungování vnitřního trhu odůvodnit spíše nutnost přijmout společný soubor pravidel než ponechat řešení na vnitrostátní úrovni. Určitý členský stát by měl mít možnost přijmout další vnitrostátní opatření pro oznamování podobné povahy, avšak žádné informace získané nad rámec toho, co je předmětem oznamování podle této směrnice, by neměly být automaticky sdělovány příslušným orgánům ostatních členských států. Tyto informace by mohly být vyměňovány na žádost nebo z vlastního podnětu v souladu s platnými pravidly.
- (11) S přihlédnutím k tomu, že oznamovaná uspořádání by měla mít přeshraniční rozměr, bylo by důležité vyměňovat si příslušné informace s daňovými orgány v jiných členských státech s cílem zajistit maximální účinnost směrnice v odrazování od postupů agresivního daňového plánování. Mechanismus pro výměnu informací v souvislosti s předběžnými daňovými rozhodnutími s přeshraničním prvkem a předběžnými posouzeními převodních cen by se měl rovněž použít s cílem vyhovět povinné a automatické výměně poskytnutých informací mezi daňovými orgány v Unii o potenciálně agresivních plánovaných přeshraničních daňových uspořádáních.

- (12) Za účelem usnadnění automatické výměny informací a zvýšení efektivního využívání zdrojů by k výměnám informací mělo docházet prostřednictvím společné komunikační sítě (CCN), kterou vyvinula Unie. V této souvislosti by se informace o správní spolupráci v oblasti daní zaznamenávaly v bezpečném centrálním rejstříku. Členské státy by také měly mít povinnost provést řadu praktických opatření, včetně opatření pro standardizaci sdělování všech požadovaných informací vytvořením standardního formuláře. Tato opatření by měla rovněž zahrnovat specifikaci jazykových požadavků na předpokládanou výměnu informací a na související modernizaci sítě CNN.
- (13) Za účelem minimalizace nákladů a administrativní zátěže pro daňové správy i pro zprostředkovatele a v zájmu zajištění účinnosti této směrnice při odrazování od postupů agresivního daňového plánování by rozsah automatické výměny informací ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat, v rámci Unie měl být v souladu s mezinárodním vývojem. Měl by být zaveden specifický charakteristický znak, který by umožňoval zabývat se uspořádáními navrženými s cílem obcházet oznamovací povinnost zahrnující automatickou výměnu informací. Po účely tohoto charakteristického znaku by se mělo k dohodám o automatické výměně informací o finančních účtech v rámci společného standardu OECD pro oznamování přistupovat stejně jako k oznamovacím povinnostem stanoveným v čl. 8 odst. 3a a v příloze I směrnice Rady (EU) 2014/107. Při provádění částí této směrnice týkajících se uspořádání pro obcházení společného standardu pro oznamování a uspořádání zahrnujících právnické osoby nebo právní uspořádání či jakékoli jiné obdobné struktury by měly být mít členské státy možnost využít výsledky práce OECD, konkrétně pak její modelová pravidla povinného poskytování informací za účelem řešení mechanismů pro vyhýbání se společnému standardu pro oznamování a neprůhledných offshorových struktur a komentář k těmto pravidlům, a to jako zdroj příkladů nebo výkladu, s cílem zajistit jednotnost při uplatňování napříč členskými státy, v rozsahu, v jakém jsou tyto texty v souladu s právem EU.

(13a) Přestože přímé daně zůstávají v pravomoci členských států, je výhradně pro účely jasného vymezení působnosti charakteristického znaku vztahujícího se na uspořádání s přeshraničními transakcemi, která by měli podle směrnice 2011/16/EU zprostředkovatelé nebo případně daňoví poplatníci oznamovat a o kterých by si měly příslušné orgány automaticky vyměňovat informace, vhodné odkázat na nulovou nebo téměř nulovou sazbu daně z příjmů právnických osob. Dále je vhodné připomenout, že na agresivní plánovaná daňová přeshraniční uspořádání, jejichž hlavním důvodem nebo jedním z hlavních důvodů je získání daňové výhody, která maří předmět nebo účel příslušného daňového práva, se vztahuje obecné pravidlo proti zneužívání, jak je uvedeno v článku 6 směrnice Rady (EU) 2016/1164, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu.

- (14) Aby se zlepšily vyhlídky na účinnost této směrnice, měly by členské státy stanovit sankce za porušení vnitrostátních pravidel, kterými se tato směrnice provádí, a zabezpečit, aby se tyto sankce v praxi skutečně uplatňovaly, aby byly přiměřené a měly odrazující účinek.
- (15) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění této směrnice, a zejména pro automatickou výměnu informací mezi daňovými orgány, měla by být Komisi svěřena prováděcí pravomoc přijmout standardní formulář s omezeným počtem prvků, včetně jazykových režimů. Ze stejného důvodu by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci přijímat potřebná praktická opatření pro modernizaci centrálního rejstříku, pokud jde o správní spolupráci v oblasti daní. Tyto pravomoci by se měly vykonávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011. s. 13).

- (16) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹. Každé zpracování osobních údajů uskutečněné v rámci této směrnice musí být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES² a nařízením (ES) č. 45/2001.
- (17) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (18) Jelikož cíle této směrnice, totiž zlepšení fungování vnitřního trhu odražením od používání agresivních plánovaných přeshraničních daňových uspořádání, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni jednotlivých členských států jednajícími nekoordinovaným způsobem, ale může jej být lépe dosaženo na úrovni Unie, neboť se cíleně zaměřuje na schémata vyvinutá pro potenciální získání výhod z neefektivností trhu, jež mají svůj původ ve vzájemném působení rozdílných vnitrostátních pravidel, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle, zejména s přihlédnutím k tomu, že je omezena na uspořádání s přeshraničním rozměrem týkající se buď více než jednoho členského státu, nebo některého členského státu a třetí země.
- (19) Směrnice 2011/16/EU by tudíž měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

Článek 1

Směrnice 2011/16/EU se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) bod 9 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) pro účely čl. 8 odst. 1 a článků 8a, 8aa a 8aaa systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných intervalech. Pro účely čl. 8 odst. 1 se dostupnými informacemi rozumějí informace v daňových záznamech sdělujícího členského státu, jež lze získat postupy pro shromažďování a zpracovávání informací v daném členském státě;“,

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) pro účely jiných ustanovení této směrnice než článků 8 odst. 1 a 3a a článků 8a, 8aa a 8aaa systematické sdělování předem určených informací podle písmen a) a b) tohoto bodu.“;

b) doplňují se nové body, které znějí:

„18. „přeshraničním uspořádáním“ uspořádání dotýkající se buď více než jednoho členského státu, nebo členského státu a třetí země, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) ne všichni účastníci uspořádání jsou pro daňové účely rezidenty ve stejné jurisdikci;
- b) jeden nebo více účastníků uspořádání jsou současně pro daňové účely rezidenty ve více než jedné jurisdikci;
- c) jeden nebo více účastníků uspořádání vykonává podnikatelskou činnost v jiné jurisdikci prostřednictvím stálé provozovny, která se nachází v této jiné jurisdikci, a dané uspořádání představuje veškerou podnikatelskou činnost této stálé provozovny nebo její část;
- d) jeden nebo více účastníků uspořádání vykonává činnost v jiné jurisdikci, aniž je pro daňové účely rezidentem v této jurisdikci nebo v ní zřídil stálou provozovnu;
- e) toto uspořádání má možný dopad na automatickou výměnu informací nebo identifikaci skutečných majitelů.

Pro účely čl. 3 bodů 18 až 26, článku 8aaa a přílohy IV zahrnuje pojem uspořádání rovněž sérii uspořádání. Uspořádání může zahrnovat více než jeden krok nebo část;

- 19. „přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat“, jakékoli přeshraniční uspořádání, které obsahuje alespoň jeden z charakteristických znaků uvedených v příloze IV;
- 20. „charakteristickým znakem“ vlastnost nebo prvek přeshraničního uspořádání, jež jsou indikátory potenciálního rizika vyhýbání se daňovým povinnostem, jak jsou vyjmenovány v příloze IV;

21. „zprostředkovatelem“ jakákoli osoba, která navrhuje, nabízí na trhu, organizuje nebo poskytuje k dispozici pro realizaci přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, nebo řídí realizaci takového uspořádání.

Rozumí se jím rovněž jakákoli osoba, která vzhledem k příslušným skutečnostem a okolnostem a na základě dostupných informací a náležitých znalostí a porozumění, jež jsou k poskytování těchto služeb nezbytné, ví, že se zavázala poskytnout přímo či prostřednictvím dalších osob podporu, pomoc nebo poradenství, pokud jde o návrh, nabízení na trhu nebo organizaci přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, jeho poskytování k dispozici pro realizaci nebo řízení jeho realizace, nebo by tuto znalost od ní bylo možné přiměřeně očekávat. Jakákoli osoba má právo doložit, že nevěděla, že se účastnila přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, a že nebylo možné od ní tuto znalost přiměřeně očekávat. Za tímto účelem může osoba odkázat na veškeré příslušné skutečnosti a okolnosti i na dostupné informace a své náležité znalosti a porozumění.

Aby osoba byla zprostředkovatelem, musí splňovat alespoň jednu z těchto doplňujících podmínek:

- a) být pro daňové účely rezidentem v členském státě;
 - b) mít stálou provozovnu v členském státě, jejímž prostřednictvím jsou služby ve vztahu k danému uspořádání poskytovány;
 - c) být zapsána v obchodním rejstříku členského státu nebo se řídit jeho právem;
 - d) být registrovaná v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb v členském státě;
22. „příslušným daňovým poplatníkem“ jakákoli osoba, jíž je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, poskytnuto k dispozici pro realizaci nebo jež je připravena přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, realizovat nebo realizovala jeho první krok;

23. „přidruženým podnikem“ pro účely článku 8aaa osoba, která je spřízněna s jinou osobou nejméně jedním z těchto způsobů:

- a) osoba se podílí na řízení jiné osoby tím, že je schopna na ni uplatňovat významný vliv;
- b) osoba se podílí na kontrole jiné osoby tím, že drží více než 25 % hlasovacích práv;
- c) osoba se podílí na kapitálu jiné osoby prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo překračuje 25 % kapitálu;
- d) osoba má nárok na 25 % zisku jiné osoby nebo více.

Pokud se, jak bylo uvedeno, na řízení, kontrole, kapitálu nebo zisku téže osoby podílí více než jedna osoba, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pokud se stejná osoba podílí, jak bylo uvedeno, na řízení, kontrole, kapitálu nebo zisku více než jedné osoby, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pro účely tohoto bodu se s osobou, která z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v určitém subjektu jedná společně s jinou osobou, zachází, jako kdyby držela v daném subjektu účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo kapitálu, jež drží uvedená jiná osoba.

V případě nepřímých účastí se splnění požadavků podle písmene c) určí vynásobením držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. U osoby, který drží více než 50 % hlasovacích práv, se má za to, že drží 100 %.

Fyzická osoba, její manžel nebo manželka a příbuzní v řadě přímé se považují za jedinou osobu;

24. [...]
25. „uspořádáním určeným k nabízení na trhu“ přeshraniční uspořádání, které je navrženo, nabízeno na trhu, připraveno k realizaci nebo poskytnuto k dispozici pro realizaci, aniž potřebuje podstatnou úpravu;
26. „individualizované uspořádáním“ jakékoli přeshraniční uspořádání, které není uspořádáním určeným k nabízení na trhu.“

- 2) V kapitole II oddíle II se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 8aaa

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadoval podávání informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat, jež jsou jim známy, jež mají v držení nebo pod svou kontrolou, příslušným daňovým orgánům do třiceti dní počínaje:
 - a) dnem následujícím poté, co je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, poskytnuto k dispozici pro realizaci, nebo
 - b) dnem následujícím poté, co je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, připraveno k realizaci, nebo
 - c) dnem, kdy byl uskutečněn první krok v realizaci přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, podle toho, co nastane jako první.

Bez ohledu na první pododstavec je od zprostředkovatelů uvedených v čl. 3 bodě 21 druhém pododstavci vyžadováno podávání informací do třiceti dní počínaje dnem následujícím poté, co poskytl přímo či prostřednictvím dalších osob podporu, pomoc nebo poradenství.

- 1a. V případě uspořádání určených k nabízení na trhu příjmu členské státy nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadovaly pravidelné podávání zpráv jednou za tři měsíce s aktualizacemi obsahujícími nové informace, které se mají oznamovat podle odst. 6 písm. a), d), g) a h) a které se objevily od podání poslední zprávy.

- 1b. Je-li zprostředkovatel povinen podat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, příslušným orgánům více než jednoho členského státu, podávají se tyto informace pouze v členském státě, který na následujícím seznamu figuruje jako první:
- a) v členském státě, kde je zprostředkovatel pro daňové účely rezidentem;
 - b) v členském státě, kde má zprostředkovatel stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím jsou služby ve vztahu k danému uspořádání poskytovány;
 - c) v členském státě, kde je zprostředkovatel zapsán v obchodním rejstříku nebo jehož právem se řídí;
 - d) v členském státě, kde je zprostředkovatel registrován v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb.
- 1c. V případě vícečetné oznamovací povinnosti podle odstavce 1b je zprostředkovatel od povinnosti podávat informace osvobozen, pokud v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že stejné informace podal v jiném členském státě.
2. Každý členský stát může přijmout nezbytná opatření, aby zprostředkovatelé měli právo na zproštění povinnosti podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, jestliže by tato oznamovací povinnost představovala porušení zákonné profesní výsady podle vnitrostátního práva daného členského státu. Za takové situace přijme každý členský stát nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadoval neprodlené informování jakéhokoli jiného zprostředkovatele, nebo pokud takový zprostředkovatel není, příslušného daňového poplatníka o jeho oznamovací povinnosti podle odstavce 2a.
- Zprostředkovatelé mohou mít právo na zproštění povinností podle prvního pododstavce pouze v rozsahu, v jakém působí v mezích příslušných vnitrostátních právních předpisů, které vymezují jejich profesi.

- 2a. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v situaci bez zprostředkovatele, nebo pokud zprostředkovatel informuje příslušného daňového poplatníka či jiného zprostředkovatele o uplatnění zproštění povinnosti podle odstavce 2, měl povinnost podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, dotýčný informovaný zprostředkovatel, nebo pokud takový zprostředkovatel není, příslušný daňový poplatník.
- 2b. Příslušný daňový poplatník, jenž má oznamovací povinnost, podá informace do třiceti dní počínaje dnem následujícím poté, co mu je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, poskytnuto k dispozici pro realizaci nebo je připraveno k realizaci tímto příslušným daňovým poplatníkem nebo byl uskutečněn první krok v jeho realizaci ve vztahu k příslušnému daňovému poplatníkovi, podle toho, co nastane jako první.

Je-li příslušný daňový poplatník povinen podat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, příslušným orgánům více než jednoho členského státu, podávají se tyto informace pouze příslušným orgánům členského státu, který na následujícím seznamu figuruje jako první:

- i) členský stát, kde je příslušný daňový poplatník pro daňové účely rezidentem;
- ii) členský stát, kde má příslušný daňový poplatník stálou provozovnu, jež má z uspořádání prospěch;
- iii) členský stát, kde příslušný daňový poplatník získává výnosy nebo vytváří zisk, přestože není pro daňové účely rezidentem a nemá stálou provozovnu v žádném členském státě;
- iv) členský stát, kde příslušný daňový poplatník vykonává činnost, přestože není pro daňové účely rezidentem a nemá stálou provozovnu v žádném členském státě.

- 2c. V případě vícečetné oznamovací povinnosti podle odstavce 2b je příslušný daňový poplatník od povinnosti podávat informace osvobozen, pokud v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že stejné informace podal v jiném členském státě.
3. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v situaci více než jednoho zprostředkovatele měli povinnost podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, všichni zprostředkovatelé účastníci se téhož přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat.

Od povinnosti podávat informace je zprostředkovatel osvobozen pouze v rozsahu, v jakém v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že tytéž informace podle odstavce 6 již podal jiný zprostředkovatel.

- 3a. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v případě, že oznamovací povinnost má příslušný daňový poplatník a příslušných daňových poplatníků je více, podával informace v souladu s odstavcem 2a příslušný daňový poplatník, který na následujícím seznamu figuruje jako první:
- (i) příslušný daňový poplatník, jenž přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, dohodl se zprostředkovatelem;
 - (ii) příslušný daňový poplatník, jenž řídí realizaci uspořádání.

Od povinnosti podávat informace je příslušný daňový poplatník osvobozen v rozsahu, v jakém v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že tytéž informace podle odstavce 6 již podal jiný příslušný daňový poplatník.

- 3b. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby každý příslušný daňový poplatník podával orgánu daňové správy informace o využívání daného uspořádání v každém roce, kdy dané uspořádání využívá.
4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů a příslušných daňových poplatníků vyžadoval podání informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat a jejichž první krok byl realizován mezi dnem vstupu této směrnice v platnost a dnem její použitelnosti. Informace o těchto přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat, podají zprostředkovatelé a případně příslušní daňoví poplatníci do 31. srpna 2020.
5. Příslušný orgán členského státu, kde byly podány informace podle odstavců 1 až 4 tohoto článku sdělí prostřednictvím automatické výměny informace uvedené v odstavci 6 tohoto článku příslušným orgánům všech ostatních členských států v souladu s praktickými opatřeními přijatými podle článku 21.

6. Informace, jež má členský stát sdělovat podle odstavce 5, v závislosti na daném případě zahrnují:
- a) identifikační údaje zprostředkovatelů a příslušných daňových poplatníků, včetně jejich jména, data a místa narození (v případě fyzických osob), rezidenství pro daňové účely, daňového identifikačního čísla (DIČ), a případně osob, které jsou přidruženými podniky příslušného daňového poplatníka;
 - b) podrobné informace o charakteristických znacích uvedených v příloze IV, v jejichž důsledku se má přeshraniční uspořádání oznamovat;
 - c) shrnutí obsahu přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, včetně odkazu na označení, pod nímž je obecně známo, pokud existuje, a popis příslušných podnikatelských činností nebo uspořádání v obecných rysech, který nevede k vyzrazení obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství nebo obchodního postupu, ani k vyzrazení informací, které by odporovalo veřejnému pořádku;
 - d) datum, kdy byl nebo bude učiněn první krok v realizaci přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;
 - e) podrobné informace o vnitrostátních ustanoveních, jež jsou základem přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;
 - f) hodnotu přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;
 - g) identifikaci členského státu příslušného daňového poplatníka nebo poplatníků a veškerých dalších členských států, jež mohou být přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat, dotčeny;
 - h) identifikační údaje případně další osoby v členském státě, jež může být dotčena přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat, s informací o tom, se kterými členskými státy je dotčená osoba spojena.

- 6a. Absence reakce orgánu daňové správy na přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, neznámá potvrzení platnosti nebo daňového zacházení ve vztahu k takovému uspořádání.
7. K usnadnění výměny informací podle odstavce 5 tohoto článku přijme Komise praktická opatření nezbytná k provedení tohoto článku, včetně opatření pro standardizaci sdělování informací podle odstavce 6 tohoto článku, jako součást postupu pro stanovení standardního formuláře podle čl. 20 odst. 5.
8. Komise nemá přístup k informacím uvedeným v písmenech a), c) a h) odstavce 6.
9. Automatická výměna informací se uskuteční do jednoho měsíce od konce čtvrtletí, v němž byly informace podány. První informace musí být sděleny do 31. října 2020.“

3) V článku 20 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Komise přijme postupem podle čl. 26 odst. 2 standardní formuláře, včetně jazykového režimu, v těchto případech:

- a) pro automatickou výměnu informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen podle článku 8a před 1. lednem 2017;
- b) pro automatickou výměnu informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat podle článku 8aaa, před 30. červnem 2019.

Tyto standardní formuláře nesmí být rozšířeny nad rámec prvků výměny informací uvedených v čl. 8a odst. 6 a čl. 8aaa odst. 6 a dalších souvisejících oblastí spojených s těmito prvky nutných pro dosažení cílů článků 8a a 8aaa.

Jazykové režimy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce nebrání členským státům ve sdělování informací podle článků 8a a 8aaa v kterémkoli z úředních jazyků Unie. Uvedené jazykové režimy však mohou stanovit, že se klíčové prvky těchto informací zasílají rovněž v jiném úředním jazyce Unie.“

4) V článku 21 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Do 31. prosince 2017 vyvine Komise bezpečný centrální rejstřík členských států pro správní spolupráci v oblasti daní, ve kterém se v zájmu zajištění automatické výměny stanovené v čl. 8a odst. 1 a 2 zaznamenávají informace, jež mají být sdělovány podle uvedených odstavců, a zajistí jeho technickou a logistickou podporu.

Do 31. prosince 2019 vyvine Komise bezpečný centrální rejstřík členských států pro správní spolupráci v oblasti daní, ve kterém se v zájmu zajištění automatické výměny stanovené v čl. 8aaa odst. 5, 6 a 7 zaznamenávají informace, jež mají být sdělovány podle uvedených odstavců, a zajistí jeho technickou a logistickou podporu.

K informacím zaznamenaným v tomto rejstříku mají přístup příslušné orgány všech členských států. Komise má k informacím zaznamenaným v tomto rejstříku rovněž přístup, avšak s omezeními stanovenými v čl. 8a odst. 8 a v čl. 8aaa odst. 8. Komise přijme nezbytná praktická opatření postupem podle čl. 26 odst. 2.

Dokud nebude tento bezpečný centrální rejstřík v provozu, provádí se automatická výměna stanovená v čl. 8a odst. 1 a 2 a čl. 8aaa odst. 5, 6 a 7 v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a platnými praktickými opatřeními.“

5) V článku 23 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy předávají Komisi roční hodnocení účinnosti automatické výměny informací podle článků 8, 8a, 8aa a 8aaa a sdělují jí dosažené praktické výsledky. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme formu a podmínky předávání tohoto ročního hodnocení. Tyto prováděcí akty se přijímají postupem podle čl. 26 odst. 2.“

6) Článek 25a se nahrazuje tímto:

„Článek 25a

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice týkající se článků 8aa a 8aaa a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.“

7) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Podávání zpráv

1. Každých pět let od 1. ledna 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice.
 2. Každé dva roky od 1. července 2020 vyhodnotí členské státy a Komise relevantnost přílohy IV a Komise předloží Radě zprávu. Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.“
- 8) Doplňuje se příloha IV, jejíž znění je uvedeno v příloze této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2019. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. července 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

„PŘÍLOHA IV CHARAKTERISTICKÉ ZNAKY

Obecné charakteristické znaky v kategorii A a specifické charakteristické znaky v kategorii B a v písm. b) bodě i) [...] a písmech c) a d) kategorie C lze vzít v úvahu, pouze pokud splňují „test hlavního přínosu“.

Test hlavního přínosu

Testu se vyhoví, bude-li možné stanovit, že hlavním přínosem nebo jedním z hlavních přínosů, které s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a okolnosti může určitá osoba přiměřeně očekávat, že z určitého uspořádání vyplynou, je získání daňové výhody.

V kontextu charakteristického znaku v kategorii C odst. 1 nemůže přítomnost podmínek uvedených v kategorii C odst. 1 písm. b) bodě i) [...], písmeni c) nebo písmeni d) sama o sobě zakládat důvod k vyvození závěru, že určité uspořádání splňuje test hlavního přínosu.

A. Obecné charakteristické znaky spojené s testem hlavního přínosu

1. Uspořádání, kdy se příslušný daňový poplatník nebo účastník příslušného uspořádání zaváže, že bude dodržovat podmínku důvěrnosti, která od něho může vyžadovat, aby ve vztahu k jiným zprostředkovatelům nebo daňovým orgánům neposkytl informace o tom, jak by určité uspořádání mohlo zajistit daňovou výhodu.
2. Uspořádání, kdy má zprostředkovatel nárok na obdržení odměny (nebo podílu, úhrady finančních nákladů nebo jiných poplatků) za příslušné uspořádání a tato odměna se stanoví s odkazem na:
 - a) výši daňové výhody získané z příslušného uspořádání nebo
 - b) to, zda je z daného uspořádání skutečně získána daňová výhoda. To by zahrnovalo povinnost zprostředkovatele odměnu zčásti nebo zcela vrátit, pokud by zamýšlené daňové výhody získané z příslušného uspořádání nebylo zčásti nebo zcela dosaženo.
3. Uspořádání, které podstatně standardizovalo dokumentaci nebo strukturu a je k dispozici více než jednomu příslušnému daňovému poplatníkovi, aniž by pro realizaci potřebovalo podstatnou úpravu.

B. Specifické charakteristické znaky spojené s testem hlavního přínosu

1. Uspořádání, v rámci něhož účastník příslušného uspořádání podniká vykonstruované kroky, které sestávají z pořizování ztrátového společnosti, ukončení hlavní činnosti takové společnosti a využití jejích ztrát s cílem snížit svou daňovou povinnost, mj. převodem takových ztrát do jiné jurisdikce nebo urychlením uplatňování takových ztrát.
2. Uspořádání, které má za účinek převedení příjmu na majetek, dary nebo jiné kategorie příjmů zdaňovaných nižší sazbou nebo od daně osvobozených.
3. Uspořádání zahrnující kruhové transakce, které mají za následek pohyb finančních prostředků v kruhu, zejména prostřednictvím zapojení nastrčených subjektů bez jiné primární komerční funkce nebo transakcí, které se vzájemně započítávají nebo ruší nebo mají jiné podobné vlastnosti.

C. Specifické charakteristické znaky týkající se přeshraničních transakcí

1. Uspořádání, která zahrnují odpočitatelné přeshraniční platby provedené mezi dvěma nebo více přidruženými podniky, přičemž dochází přinejmenším k jedné z těchto situací:
 - a) příjemce není rezidentem pro daňové účely v žádné daňové jurisdikci;
 - b) ačkoli je příjemce rezidentem pro daňové účely v určité jurisdikci, tato jurisdikce buď:
 - i. neukládá žádnou daň z příjmů právnických osob, nebo takovou daň ukládá s nulovou **nebo téměř nulovou** sazbou [...], nebo
 - ii. [...]
 - iii. je zařazena na seznamu jurisdikcí třetích zemí, které byly kolektivně členskými státy nebo v rámci OECD vyhodnoceny jako nespolupracující;
 - c) při platbě se využívá [...] úplného osvobození od daně v jurisdikci, v níž je příjemce rezidentem pro daňové účely;
 - d) při platbě se využívá preferenčního daňového režimu v jurisdikci, v níž je příjemce rezidentem pro daňové účely.
2. Odpočty za stejné odpisování aktiva jsou uplatňovány ve více jurisdikcích.

3. Osvobození od dvojího zdanění, pokud jde o stejnou položku příjmu nebo majetku, je uplatňováno ve více jurisdikcích.
4. Existuje určité uspořádání, které zahrnuje převody aktiv a v němž je významný rozdíl v částce, s níž se nakládá jako se splatnou jakožto protiplnění za aktiva v dotčených jurisdikcích.

D. Specifické charakteristické znaky týkající se automatické výměny informací a skutečného vlastnictví

1. Uspořádání, jehož účinkem může být narušení oznamovací povinnosti podle právních předpisů provádějících unijní právo nebo ekvivalentní dohody o automatické výměně informací o finančních účtech, včetně dohod se třetími zeměmi, nebo jež využívá absence takových právních předpisů nebo dohod. Tato uspořádání zahrnují alespoň:
 - a) využití účtu, produktu nebo investice, které nejsou finančním účtem nebo jejichž účelem není být finančním účtem, avšak které mají rysy významně podobné rysům finančního účtu;
 - aa) převod finančních účtů nebo aktiv do jurisdikcí nebo využití jurisdikcí, které nejsou vázány automatickou výměnou informací o finančních účtech se státem rezidentství příslušného daňového poplatníka;
 - b) překlasifikování příjmu a majetku na produkty nebo platby, které nepodléhají automatické výměně informací o finančních účtech;
 - c) převod nebo konverzi finanční instituce nebo finančního účtu nebo jejich aktiv na finanční instituci nebo finanční účet nebo aktiva nepodléhající podávání zpráv v rámci automatické výměny informací o finančních účtech;

- d) využití právních subjektů, uspořádání nebo struktur, jež eliminují nebo jejichž účelem je eliminovat podávání zpráv o jednom nebo více majitelích účtu nebo ovládajících osobách v rámci automatické výměny informací o finančních účtech;
 - e) uspořádání, která narušují postupy náležité péče používané finančními institucemi s cílem dodržet jejich závazky oznamování informací o finančních účtech nebo využívají slabiny těchto postupů, včetně využívání jurisdikcí s neadekvátními nebo slabými režimy vymáhání právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz nebo jurisdikcí se slabými požadavky na transparentnost pro právnické osoby nebo právní uspořádání.
2. Uspořádání zahrnující netransparentní právní řetězec nebo netransparentní řetězec skutečných majitelů využívající osoby, právní uspořádání nebo struktury,
- a) které nevykonávají významnou ekonomickou aktivitu podpořenou přiměřeným personálem, zařízením, aktivy a prostorami, a
 - b) které jsou zapsány v obchodním rejstříku, řízeny, jsou rezidenty, jsou ovládány nebo usazeny v jakékoli jurisdikci jiné než jurisdikci rezidentství jednoho nebo více skutečných majitelů aktiv držných takovými osobami, právními uspořádáními nebo strukturami a
 - c) ve kterých nelze identifikovat skutečné majitele takových osob, právních uspořádání nebo struktur, jak jsou definováni ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu.

- E. Specifické charakteristické znaky týkající se převodních cen
1. Uspořádání zahrnující využití jednostranných pravidel bezpečného přístavu.
 2. Uspořádání zahrnující převod těžko ocenitelných nehmotných aktiv. Pojem „těžko ocenitelných nehmotných aktiv“ zahrnuje nehmotná aktiva nebo práva zahrnutá v nehmotných aktivech, pro něž v době jejich převodu mezi přidruženými podniky:
 - i) neexistují žádná srovnatelná aktiva a
 - ii) v době uzavření transakce jsou prognózy budoucích peněžních toků nebo příjmů očekávaných z převáděného nehmotného aktiva nebo předpoklady použité při oceňování tohoto nehmotného aktiva vysoce nejisté, tudíž je obtížné předvídat míru konečného úspěchu nehmotného aktiva v okamžiku převodu.
 3. Uspořádání zahrnující [...] vnitroskupinový přeshraniční převod funkcí nebo rizik nebo aktiv, pokud **je v období tří let po převodu předpokládaný roční zisk před úroky a zdaněním (EBIT) u převodce nebo převodců nižší než 50 % předpokládaného ročního EBIT, jehož by tento převodce dosáhl nebo tito převodci dosáhli, kdyby k uvedenému převodu nedošlo.**

NÁVRH PROHLÁŠENÍ RADY DO ZÁPISU Z JEDNÁNÍ

V zájmu zajištění náležitých rovných podmínek, pokud jde o účinnou výměnu informací a plnou transparentnost ohledně způsobů obcházení společného standardu pro oznamování (CRS), Rada vyjadřuje pevnou politickou podporu opatřením na mezinárodní úrovni pro všeobecné provádění Pravidel povinného poskytování informací za účelem řešení mechanismů pro vyhýbání se společnému standardu pro oznamování a neprůhledných struktur.
